

Guds frid käre medarbetare

Tranås den 10 mars 2011

Det blir inte alltid som man tänkt sig. Under flera veckor har jag nu kämpat en ojämn kamp mot årets influensa, som visade sig övergått i en halsinfektion som jag nu äntligen fått antibiotika för. Detta till trots vill jag ändå försöka att skriva några rader, men brevet kanske inte blir så omfattande som det brukar bli. Vi vill, innan vi går vidare, tacka för de gåvor som vi tagit emot under månaden som ligger bakom. Tack för er trofasthet!

Under de dagar jag inte kunnat arbeta som "vanligt" har mina tankar allt emellanåt gått till det hopp som vi troende har. Vid några tillfällen har också Igor från Moldavien hört av sig via datorn. Vi klarar hjälptigt av att kommunicera via datorn. De "samtal" vi fört har också fört mina tankar i samma riktning. Sedan jag besökte församlingen Gioleni jag fått uppleva att något märkligt skett genom våra samtal. Jag har kunnat skönja hur Igor allt mer anförtrott sig till mig. Även om kommunikationen är bristfällig på många sätt, så har vi ändå på något förunderligt sätt funnit varandra. Han har berättat att genom att han kom i kontakt med oss som organisation har hans livssituation förändrats på flera plan. Från att ha, som Igor själv uttrycker det, känt sig en aningen bortglömd finns det nu någon som öppnat upp hans värld mot omvärlden. Han säger att Gud har visat honom att de inte är bortglömda, utan att Gud har omsorg om den lilla församling han leder. Detta har föranlett mig att fundera omkring det som är vårt hopp och vad de insatser vi genom missionen, på flera olika plan faktiskt gör innebär. I arbetet med församlingen i Moldavien tycker jag att detta har blivit mycket påtagligt. Det arbete som startades av församlingen och som genom vår medverkan nu möjliggör en breddning, innebär att fler människor nu kan få dagligt bröd. För de människor som nu kommer få bröd blir mötet med försam-

lingen också ett möte med detta levande hopp – Jesus Kristus. Detta är fantastiskt och visar på Guds stora omsorg. Här nedan följer några spridda tankar om detta hopp som är så fantastiskt och som betyder så mycket i våra liv.

Vårt hopp - ett själens ankare

Även om vi alla känner till det behöver vi ibland påminna oss om denna verklighet. Det hopp som möter oss i Skriften är inte en logisk princip eller en ideologi. I 1 Tim 1:1 finner vi orden att: "Jesus är vårt hopp". Det hopp vi finner i Bibeln och den kristna tron är en person. Genom mötet med Jesus återfår människan sitt hopp. För många av de människor FTM-Mission kunnat hjälpa genom åren var hoppet för länge sedan borta. Men genom de insatser som vi kunnat göra, både stora som små har hoppet återvänt. Vetskapen om att någon har känt barmhärtighet och omsorg, i ett annat land långt bort, har fört människor närmare himmelriket. Det har öppnat människors hjärtan på ett sätt som annars inte kunnat ske.

Hebréerbrevets författare skriver om detta hopp som ett "själens ankare" (Heb 6:19). En försäkran om att Gud inte släpper sitt grepp om oss. Sjömannen kan inte se ankaret på havets botten, men vet ändå att båten är säker där den ligger. I tro är det på samma sätt för oss. Vi kan inte med våra fysiska ögon se Jesus, men vet att han håller ett stadigt grepp om hela vår människa. Vi är förankrade i honom. Detta ankare är ett ankare som inte ger vika för livets stormar. Jesus är den som också stillar stormen, han är den som ger oss en själslig ro och frid. Jesus var den som stillade stormen när lärjungarna fruktade för sina liv.

Ibland brukar man ju säga att det sista som lämnar människan är just hoppet. Jag vill tro att det kan vara så. Vi kan alla hamna i hopplösa

situationer som vi inte verkar se någon naturlig lösning på. Vi kan misströsta och tvivla. Att detta sker gör oss mänskliga, sårbara men också trovärdiga som människor, men med Jesus "i båten" är vi aldrig utan hopp. Själva hoppet gör oss sällskap mitt i vår tillsynes hopplösa situation. Jesu reaktion när lärjungarna fruktade för sina liv: "Varför är ni rädda?" Jesus tränger sig aldrig på utan han frågar oss vad han kan göra för oss. Han uppmanar oss att inte vara rädda utan att vara trygga i att Jesus förmår stilla det som stormar i våra liv.

Hopp är också förtröstan. Det är en försäkring om att Gud kommer uppfylla sina löften. Om vi "går ut" på Guds löften, kommer Gud att uppfylla dessa när tiden är den rätta. Det är en slags uppskjuten tillfredsställelse. I Romarbrevet 8:24-25 kan vi läsa: *"I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt."* Om Abraham kan vi i Romarbrevet 4:18 läsa: *"Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde."* Att ändå hoppas där allt hopp var ute motsätter sig allt mänskligt förnuft kan man tycka. För den som inte provat Guds löften förblir detta ett mysterium. Men för alla oss som lagt vårt liv i Guds hand kan i alla livets skeende förtrösta till detta hopp, även om det rent mänskligt verkar vara hopplöst. Detta hopp är också ett hopp som sträcker sig ända in i evigheten. Vårt hem finns i en värld bortom den för ögat uppenbara. Ovan där, som också sången lyder väntar oss ett hem av himmelsk natur. Jesus sa: *"I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är."* Joh. 14:2,3. Abraham höll fast vid hoppet och Gud svarade på hans böner. Än idag är Gud densamme, hans löften och hans trofasthet står fast genom alla tider. Detta gäller alla också dig och mig.

Moldavien

Planeringen för resan till Moldavien är nu en av de arbetsuppgifter som jag försöker ägna mig åt. På förhand kan jag redan nu ana att det kommer bli några intensiva dagar. Igors förväntan på dessa dagar är stor, det har han låtit mig förstå genom den kontakt vi har via Internet. Under min vistelse där planerar vi bland annat för två ledarsemina-

rier. Det finns ett önskemål att samla församlingens barn och ungdomsledare för undervisning i bland annat ledarskap och andlig vägledning. Jag har lovat leda dessa två seminarier och utifrån egen erfarenhet dela med mig. Igor önskar att jag också tar del av församlingens olika aktiviteter under de dagar jag finns där. Självfallet skall vi också se hur bageriet blivit efter renoveringen och också möta några av de familjer som får ta emot bröd. I ett av våra samtal skrev Igor att man vid den senaste barnaktiviteten i församlingen hade hela 18 barn. Några församlingsbarn men också barn som kommer från mycket svårt prövade familjeförhållanden. Glädjen hos Igor över detta gick inte att ta miste på. Han berättade också att han nu börjar se allt fler människor som finns med i brödprojektet besöka församlingen. Många har aldrig varit inne i en frikyrka. För många är detta något man känner stor tveksamhet inför. Men genom det bröd de får, får de också uppleva Guds kärlek. Denna kärlek vet vi drar människor närmare församlingen. Vi kan också tillägga att för en tid sedan betalade FTM-Mission ett komplett flanellografsystem som vi skickat till församlingen. Detta används nu i söndagsskolan och i det övriga arbetet bland barnen. Från vår sida kan vi bara uttrycka vår tacksamhet att vi kan få vara till välsignelse.

Matpaket till Moldavien

Vi har tidigare skrivit om att vi vill få till stånd en mer regelbunden utdelning av matpaket. Efter att vi nu fått in en del information om vad det skulle innebära att ge ett matpaket kan vi konstatera att kostnaden blir 250 kronor per paket. Denna kost-

**Men för alla oss som
lagt vårt liv i Guds
hand kan i alla livets
skeende förtrösta till
detta hopp, även om
det rent mänskligt
verkar vara hopplöst**

nad täcker de allra mest basala behoven under en månads tid. Naturligtvis är det avgörande många personer som finns i hushållet. Vår målsättning är att i första hand ge ett matpaket till de familjer som har barn, därefter fördelas paketen efter familjernas och hushållens olika behov.

Till dig som önskar stödja detta önskar vi att du kryssar i den ruta som berör just detta behov. Du behöver inte kryssa både Moldavien och matpaket (eller dagligt bröd). Tanken med de tre rutorna är att också kunna stödja andra behov som kan dyka upp, exempelvis i församlingen. Önskar du alltså ge en allmän gåva till arbetet i Moldavien kryssar du den första rutan. I övrigt räcker det med ett kryss i respektive projekt. Självfallet kan du om du så önskar dela din gåva mellan de olika projekten och då kryssa flera rutor.

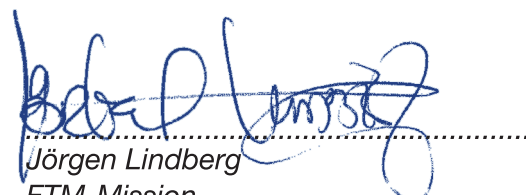
Pastorssupport

Vi vill passa på att tacka för den respons vi kunnat se med anledning av det upprop vi gjorde i förra månadens nyhetsbrev. Vi har sett en tydlig ökning av gåvor till just detta ändamål. Men samtidigt skulle vi ändå vilja att du som önskar stödja mer regelbundet skickar in din talong. Anledningen till detta är att vi då lättare kan bilda oss en uppfattning om hur mycket pengar vi har att röra oss med. Det är ju faktiskt så att hur man än vrider och vänder på saken handlar det i slutändan om ekonomi. Så till dig som regelbundet önskar stödja detta område av missionens arbete vill vi att du skickar in den portofria talongen. Vi tackar på förhand! Vi vill också passa på att flika in att det går alldeles utmärkt att som församling gå in och stötta en pastor ekonomiskt. Hör gärna av er så får vi samtala vidare om intresse finns. Behovet är som sagt stort. Vi har också i anslutning till uppropet om att regelbundet stödja pastorer fått frågan om vi kan ombesörja autogiro. Tyvärr har vi inte den tjänsten, men om du pratar med din bank kan de ombesörja så att en automatisk överföring sker till vårt postgirokonto. Har du frågor är du välkommen att höra av dig.

Avslutning

När du läser dessa rader har jag precis återvänt från några dagar i Polen. I vårt nästa brev kommer vi återge några glimtar från den resan. Denna månad presenterar vi inte något nytt projekt men vädjar om stöd till de pågående åtaganden vi står i. Åter igen tack för ditt stöd både ekonomiskt och i förbön. Under den senaste tiden har vårt fokus varit inriktat på pastorsunderhållet och arbetet i Moldavien. Vi hoppas nu att vi skall kunna se en öppning på dessa områden, eftersom vi vet att behoven är så stora. Vi hoppas att ni vill stå med oss i dessa olika projekt. Som avslutning skickar vi med ett bibelord som får sammanfatta innehållet i detta brev. Paulus skriver i Romarbrevet 15:13 *"Må hoppets Gud uppfylla er med all glädje och frid i tron, så att ni överflödar i hoppet genom den helige Andes kraft."* Än en gång tack för vad ni gör, tack för er generositet och er trofasthet till det arbete vi försöker utföra. Vi är oerhört tacksamma. Välkommen att höra av er om ni undrar över något eller önskar hjälp i förbön. På återhörande om en månad.

Tillsammans i Herrens tjänst

Jörgen Lindberg
FTM-Mission